

Κεφάλαιον δς.

A

CAPVT IIII.

Tὰ δὲ φυτὰ ἂν τῇ ὀψιμότητι τῆ ὕδα-
 τος ἰσχυρῶνται, ἢ ἄλλως ἰσχυρῶνται, εἰ-
 μὴ διὰ τὴν πάχυνσιν τῆ ὕδατος. ὅταν γὰρ θερμότης ἀφίηται τῆ ὕδατος, ἢ πρὸς αὐτὴν ἢ ἐξ αὐτῆς
 παρῳσίου τῆ ὕδατος, τότε φερόμεται ἐπ' αὐτῆς
 κατέχει, καὶ σίπεται τὸ τοιοῦτον ὕδρον, ἐφέλλεται
 αὐτὸ τῆ ὕδατος, καὶ γίνεται ἐν πῶθεν φυτῶν.
 ἐκ ἔχει δὲ ῥίζαν, ὅτι ἡ ῥίζα ἐν τοῖς μέρισιν ἐ-
 δραζέται τῆς γῆς, ἔχουσα μέρη διηρημένα. ἐκ
 ἔχει δὲ πάλιν οὐδὲ φύλλα, ὅτι μακρὰ ὄντων
 δὲ τῆς διακράσεως, καὶ οὐδὲ τὰ μέρη αὐτῆς εἰ-
 σὶ συμπατηγρότα, ἢ τὸ ἴσον τῶν ὄντων, εἰς ὁμοι-
 ότητα φύλλων ἰσχυρῶνται, [καὶ κελεῖται ὀψι-
 μωρον.] ἢ λοιπῶν φυτῶν ἢ ἐκ τῆ γῆς,
 ἐπεὶ τὰ τῆς γῆς μέρη εἰσὶ συμπατηγρότα, καὶ
 τὰ μέρη ἐξ ἀνάγκης τοῦτον εἰσὶ τοιαῦτα. τὰ
 γρῶν φυτὰ, τὰ ἐν τῇ γῆ συμπατηγρότα, γίνοντα
 ἐκ σήψων ἐν τόποις ὑγρῶ καὶ κερνώδεα.
 αἱ γὰρ σήψεις κατέχουσιν ἀέρα, καὶ ὅταν πλη-
 θύνονται οἱ ὑπερὶ καὶ οἱ ἀεραὶ, ὁ ἥλιος φάινε-
 σται ποιεῖ αὐτάς, κατεπέγει τὴ ξηραίνουσαν καὶ
 συμπήλυσαν, καὶ ἡ ξηρότης τῆς γῆς τὰς ῥίζας
 αὐτῶν ποιεῖ καὶ γίνονται ἐν πῶθεν φυτῶν, καὶ
 μύκητες, καὶ ὕδνα, καὶ τὰ ὁμοία πάντα ἢ ταῦ-
 τα γίνονται ἐν τόποις θερμαῖς καὶ λόβρον, διότι
 ἡ θερμότης πέπει το ὕδρον ἐν τοῖς ἐνδοτέροις
 τῆς γῆς, κατέχει τε ταῦτα ὁ ἥλιος, καὶ γίνε-
 ται ἀναθυμίασις, καὶ ἐν πῶθεν συμβαίνει ἢ
 ἀλλοίωσις εἰς φυτῶν. ὁμοίως καὶ ἐν πῶσι τό-
 ποις (ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον) θερμῶς πληροῦνται
 ἢ ἢ φυτῶν ἀπερπύσι. οἱ δὲ τόποι οἱ ψυχροὶ, εἰ
 καὶ οὗτοι τὸ ὁμοιον ποιῶσι ποτέ, πλὴν ἐκ τῆ
 ἕνασίου. ὁ γὰρ ψυχρὸς αἰὴρ, τὸ θερμὸν συμ-
 πέζει ἐκείτω, συμπήλυσιν εἰς τὰ μέρη αὐτῶν,
 καὶ ὁ τόπος ἐψίμωσιν πάχει μετὰ τῆς παρού-
 σης ὑγρότητος αὐτῶν. ἢ γρῶν ἀπερπύσι ὑγρῶ
 ξηραίνουσαν, καὶ ὁ τόπος, καὶ ἐξ ἔργου ἐξ
 αὐτῶν φυτῶν. ἐν τόποις ἢ λυκαρῶν, ἐν οἷς τὸ ὕ-
 δρον μὴ ὀπιπολὴν συμβαίνει χωρεῖσθαι, ὁπό-
 ταν ὁ αἰὴρ τῆ γῆ ἐκλεφθῆκε ξηραίνθη, ἢ ὑγρό-
 τῆς τῆ ὕδατος συμπατηγρῶ, καὶ ὁ αὐτὸς αἰὴρ

Quæ verò per superficiem aquæ na-
 scuntur plantæ, non aliunde quàm è
 crassitie aquæ fiunt. Nam dum calor a-
 quam attigerit, quæ cursum non habet,
 quo moueatur, prouenit super ea quid-
 dam nubi simile, parùmque aeris continet,
 ac putrescit humor ille, attrahitque
 ipsam calor, qui per superficiem aquæ est
 expansus. Hinc planta fit, radicem verò
 non habet: nam in duris terræ partibus fixæ
 sunt radices. Neque folia habet: nam
 à temperie multum abest & neque partes
 ipsius inter se coherent. Hæc planta ad
 similitudinem foliorum nascitur. Quæ
 verò è terra nascuntur plantæ, quia terræ
 partes compactæ sunt, ipsarum quoque
 partes necessariò sunt tales. Quæ itaque
 in terra concreuissent plantæ, è putrefac-
 tione in humido loco & halituoso facta
 nascuntur. Nam putredines aerem occupant.
 Et dum pluuia frequentes fiunt, ac
 venti, Sol apparet illas facit, & ad siccitatem,
 coagulationemque cogit: & terræ
 siccitas radices earum facit, inde plantæ
 fiunt, ac fungi, & tubera, ac similia. Hæc
 autem omnia locis proportionè calidis
 fiunt. Nam calor aquam in interioribus
 terræ concoquit, detinetque illum Sol. Fit
 igitur vapor, contingitque inde in plan-
 tam alteratio. Eodem modo in locis ca-
 lidis omnibus vt plurimum, absoluitur
 plantæ artificium. Loca frigida verò simile
 quandoque faciunt, tamen per contrarium
 faciunt. Nam aer frigidus calorem
 deorsum comprimit, cogitque ipsius partes,
 & locus elixationem patitur cum humiditate,
 quæ in eo præfens est. Absumpto deinde,
 deficcatoque humore superfluo, funditur locus, & prodit ex eo planta.
 In dulcibus autem locis, in quibus admodum
 separatur aqua: cum aër terræ inclusus
 fuerit exiccatus, humiditasque aquæ
 concreuerit, atque in interioribus aquæ
 manserit, procedunt plantæ, vt nenuphar
 Medicum, & species herbarum minutarum,
 quæ eodem modo nascuntur, aliæ multæ:
 verum nõ sunt erectæ, quia radices earum
 per terræ superficiem tantummodo hærent.
 In locis quoque, quibus aqua calida currit,
 multoties plantæ nascuntur, quia aquæ caliditas
 vapores attrahit recentes in terra:

ἢ ἢ ἐν τοῖς ἐνδοτέροις τῆ ὕδατος, ἐξ ἔργου φυτῶν, ὡς τὸ νυμφῶν τὸ ἰατρικόν, καὶ εἶδη βοτανῶν ἄλλ-
 λα πολλῶν καὶ μικρῶν, ἃ δὴ ταυτοῦ ἔσπεως ἰσχυρῶνται. πλὴν ἐκ εἰσὶν ἐκτεταμμένα, διότι αἱ ῥίζαι
 αὐτῶν εἰσὶν ὀπιπολὴς ἐν τῇ γῆ. ἐν τόποις ἀσάτωσις ἐν οἷς ὕδρον θερμὸν πέχει, πολλὰ μὲν φυ-
 τὰ ἰσχυρῶνται, διότι ἡ θερμότης τοῦ ὕδατος ἐφέλλεται ἀναθυμίασις φερόσθαι τοῖς ὀπί τῆς γῆς,
 xxx iiii